

Nereus Magazine

Magazine voor leden en reünisten van de Amsterdamsche Studenten Roeivereniging Nereus

Erevoorzitter Jan-Willem Pennink

Lustrerend bootsman Mathijs de Josselin de Jong

Een greep uit het verleden: 1910

De viering van het Lustrum XXV

Sponsor der A.S.R. Nereus

Heineken is sponsor van het Nereus evenement de 'Heineken
Roeivierkamp'

Redactioneel

TIM BOUWMEESTER

Waarde (oud-)Nereïd, geachte donateur, beste lezer,

Voor u ligt de meest recente uitgave van het Nereus Magazine, maar wat ook binnen handbereik ligt, zij het iets minder tastbaar, is het Lustrum XXV van Nereus. In deze editie brengt de praeses van de Lustrumcommissie u middels een prachtig schrijfsel in vervoering en zullen uw laatste vragen omtrent de Lustrumweek worden weggenomen.

Stilstaan bij de unieke gebeurtenis die maart jongstleden plaatsvond, doen wij als vanzelfsprekend. De heer Jan-Willem Pennink werd tijdens een Bijzondere Ledenvergadering benoemd tot Erevoorzitter van onze vereniging. Hiermee is Pennink de vierde persoon die in de rijke geschiedenis van Nereus deze eer krijgt toebedeeld. Daarbij, zo wil de traditie, trok heel wedstrijdroeierend Nereus als een ware armada over de Amstel onder een luid 'ioe hikemelaya' en het toeziend oog van de Erevoorzitter.

Hoewel onze toproeisters Nienke Kingma en Femke Dekker er in Nieuw-Zeeland niet in slaagden om hun bronzen WK-medaille van 2009 in de damesacht te verdedigen, zorgden zij op het zuiderlijk halfrond wel voor een unieke prestatie; in de vier-zonder prolongeerden beide dames hun wereldtitel.

En dan is er natuurlijk Mathijs de Josselin de Jong. Al twintig jaar lang is de werkplaats zijn domein, het Amstelssop zijn uitzicht en worden onwetende vragenstellers nog altijd de deur gewezen.

Graag attenderen wij u op de mogelijkheid uw opmerking, roeiverhaal of beschouwing in te sturen naar de redactie via *magazine@nereus.nl*.

Wij wensen u veel leesplezier.

Ioe Hikemelaya!

STICHTING OUD-NEREUS

bestuur

Kees Jan Ponsen (voorzitter) | 020 496 8930
Myriam Steenman (secretaris) | 035 772 73 11
Pim Vos (penningmeester) | 035 646 91 56
Nienke Agoston | 020 669 92 43
Evert Constandse | 035 531 75 65
Jaap Hulshof | 070 517 80 84
Hans Kelderman | 06 51 814 869
Anita Meiland | 020 463 42 70
Christine Vink | 020 770 67 96
Irene Wolfs | 06 50 295 284

correspondentie-adres

Vermeerlaan 13 S
1213 EA Hilversum
Bankrekening
60.22.43.297 (ABN-AMRO)

WILLY BLOEMENDAL COACHFONDS

Het Willy Bloemendal Coachfonds genereert opbrengsten die de kosten van de professionalisering, in welke vorm dan ook, kunnen afdekken of tenminste daarin een belangrijke tegemoetkoming kunnen vormen. Het Willy Bloemendal Coachfonds is inmiddels al enige jaren onderweg en bevat al een deel van het geld dat noodzakelijk is om de kosten van de professionalisering op Nereus te

dekken. Het is echter nog lang niet voldoende om een substantieel deel van de lasten te dragen. Het fonds ontvangt het grootste deel van de donaties uit termijnen van lijfrenten die voor de gever fiscaal aftrekbaar zijn.

fondsbeheerders

Tako Bruinsma | tako@nereus.nl
Janneke van Marle | janneke.vanmarle@online.nl

correspondentie-adres

Amsteldijk 130a
1078 RT Amsterdam
Bankrekening
40.01.53.734 (ABN-AMRO)

100+ FONDS

Het 100+ Fonds is in 1985 door een initiatief van Oud-Nereus opgericht en heeft inmiddels een kapitaal gevormd waarvan uit het rendement van lijfrentes het salaris van de bootsman betaald kan worden. Het fonds ontvangt het grootste deel van de donaties uit termijnen van lijfrenten die voor de gever fiscaal aftrekbaar zijn.

fondsbeheerders

Evert Constandse | 035 531 75 65
Jan Peter de Geus | 035 646 97 27

correspondentie-adres

Raboes 11
1251 AK Laren (NH)
Bankrekening
49.05.81.862 (ABN-AMRO)

COLOFON

Het Nereus Magazine wordt door de A.S.R. Nereus uitgegeven voor de leden van Nereus en de donateurs van Oud-Nereus, 100+ Fonds en Willy Bloemendal Coachfonds. Het komt thans één keer per jaar uit.

redactie

Tim Bouwmeester en Julius van Manen

vormgeving

Julius van Manen

druk

Drukkerij Groen, Hoofddorp
Oplage 1000 stuks

beeldmateriaal, met dank aan

Bastiaan Boekling, Rutger Bresjer en Katie Steenman

Inhoud

4

Erevoorzitter Jan-Willem Pennink

6

'De J de J': twintig jaar een begrip op Nereus

8

Een greep uit het verleden: 1910

12

Is het al Lustrum XXV?

13

Amsteldijk in het kort

14

Lustrumwedstrijden

16

Woord van de praeses

18

Wedstrijdseizoen 2009-2010

24

Nieuws van Oud-Nereus

25

Wedstrijdkalender 2011

26

In Memoriam

correspondentie-adres

Amsterdamsche Studenten Roeivereniging
'Nereus'

Amsteldijk 130a
1078 RT Amsterdam
020 679 7117

magazine@nereus.nl
www.nereus.nl

Erevoorzitter Jan-Willem Pennink

THOMAS DIRKSMEIER | Nereus kent vele bijzondere personen en verscheidene eretitels. De meest prestigieuze is natuurlijk de Erevoorzitter, een titel welke louter verstrekt wordt aan de Nereïd die zich door een onaflatende inzet, gedurende vele jaren, verdienstelijk heeft gemaakt voor de parel aan de Amstel, de Amsterdamsche Studenten Roei Vereniging Nereus.

De heren Meurer, Marres en Bloemendal waren Erevoorzitters die hun sporen hebben achtergelaten op Nereus: ondersteunend op het gebied van coaching, bestuur en financiën. Nadat onze vereniging het enkele jaren zonder Erevoorzitter heeft moeten doen, hebben we sinds 6 maart jongstleden een vierde Erevoorzitter. Op deze datum is de heer Jan-Willem Pennink benoemd tot Erevoorzitter van onze vereniging. In Nereus' rijke verleden zijn er weinig personen geweest die zich zo verdienstelijk hebben gemaakt als hij. Een carrière die begon in 1948 en tot op de dag van vandaag voortduurt.

Pennink begon in 1948 als roeier en bereikte zijn sportieve hoogtepunt met een overwinning in de Oude Vier in 1952, waarna hij de koperen coachtroeter ter hand nam. Ook hierin uitte zich zijn talent door op de Olympische Spelen in 1964 met de bordeauxrode twee-zonder Blaisse/Veenemans een zilveren medaille te behalen. De liefde voor Nereus ging zelfs zo ver dat Pennink jarenlang zijn huis in

Ouderkerk aan de Amstel voorafgaand aan de Head of the River ter beschikking stelde aan de zware eerstejaars matadors, voordat zij de strijd aanbindend met studentenroeiend Nederland terugkeerden naar Mokum. Naast het directe contact met het roeiwater heeft onze kersverse Erevoorzitter zich ook bestuurlijk laten gelden, als quaestor zowel op Nereus als NIA, Jong als Oud-Nereus en als lid van de Financieel Advies Commissie.

Nereus stond op 6 maart 2010 dan ook zeer terecht in het teken van de heer Pennink. Een dag die werd bezocht door vele Nereïden - oud en jong - en die begon met de benoeming van onze nieuwe Erevoorzitter tijdens een bijzondere ledenvergadering. Een botendoop vond er plaats, waarbij Pennink samen met zijn dochter een skiff doopte luisterend naar de naam M. Pennink-Clous. Een verwijzing naar de in januari 2004 plots overleden vrouw van Pennink die Nereus een zeer warm hart toedroeg.

▲ Jan-Willem Pennink (tweede van rechts, met boegenpet in de hand) na de winst van de Oude Vier op de Varsity van 1952

Na het heffen van het glas startte een quiz ter introductie van een boekwerk waarin de zes decennia durende verbintenis van Jan-Willem Pennink met Nereus beschreven staat. Toen de borrel op zijn einde liep konden genodigden zich opmaken voor het diner dat de dag af zou sluiten. In verband met vernieuwde sluitingstijden en problemen met de gemeente op N.I.A. moest er last minute worden uitgeweken naar het bordeauxrode bastion alwaar het krachthonk was ontdaan van kilo's staal en droogroei-apparatuur zodat er een diner gegeven kon worden dat past bij het statuut van de Erevoorzitter. Het diner werd opgeluisterd met diverse sprekers die allen deel uitmaken van het Nereus-verleden van de heer Pennink.

Kortom, 6 maart 2010 was een zeer geslaagde dag waarbij het belangrijkste is dat Nereus een nieuwe Erevoorzitter heeft, die als hoeder van de Vereniging ons verder richting zal geven.

Ioë Hikemelaya!

‘De J de J’: twintig jaar een begrip op Nereus

TIM BOUWMEESTER | Al twintig jaar is hij een begrip op Nereus. De man die op menig afroeier zal overkomen als een vreemde verschijning die de studentenleeftijd al enige tijd achter zich gelaten moet hebben. Gekleed in zijn stofjas en groene werkbreek verdwijnt hij altijd de werkplaats in. Maar schijn zorgt hier voor bedrog, want dag in, dag uit zorgt Mathijs de Josselin de Jong ervoor dat de vloot wedstrijdklaar in de loods ligt.

Eind 1989 trad Mathijs in dienst bij de ASR Nereus. De eerste actie die hij destijds ondernam, was het opruimen van de werkplaats. Mathijs heeft zijn zaakjes graag op orde en heeft baat bij een geordende werkruimte. Wie de werkplaats binnenstapt moet dan ook opvallen dat alle gereedschappen op het grote systeembord een eigen plek hebben. Het is zo na te gaan of er spullen missen, want op de genoemde wand zijn met stift de contouren van alle gereedschappen aangebracht. Zonder enige twijfel is de omtrek van de sleutel 10x13 het frequentst zichtbaar. Dat roeiers, maar wedstrijdroeierende Nereïden in het bijzonder, gemaktzuchtig zijn aangelegd, zal Mathijs beamen. Dikwijls komen roeiers de werkplaats binnen om ‘even’ een stelsleutel te lenen. Lenen houdt bij de Josselin de Jong in dat je het geleende ook daadwerkelijk komt terugbrengen. Dat retourneren van spullen blijft jammer genoeg vaak achterwege.

Wie Mathijs een beetje kent, moet hem wel kenschetsen als een rustige, nauwgezette en gezellige persoon. Zelden tot nooit zul je hem boos zien of kunnen maken, maar er specifiek naar vragend, schiet hij weer uit zijn slof. Het grijpt terug op het terugbezorgen van geleende artikelen. Netjes als Mathijs is, vertelt hij niet om wie het gaat, maar het is overduidelijk dat het incident dat al jaren geleden plaatsvond hem tot op de dag van vandaag ontstemt. In de achterbak van een roeicoach – een oud-wedstrijdroeier – zag Mathijs zijn eigen spullen liggen. Toen hij de coach hier op aansprak, ontkende deze glashard dat het materiaal van de Vereniging was. Mathijs ontplofte, wierp hem een paar verwensingen toe en heeft hem sindsdien niet meer gesproken. Uiteraard is dit een incident, want zoals gezegd, is Mathijs de rust zelve. Die rust straalde hij jaren geleden ook uit, toen één van Nereus’ meest gelauwerde roeiers tijdens een voorbespreking met de Oude Acht Mathijs vroeg om zijn peuk uit te maken. “Nee,” antwoordde de bootsman, want de werkplaats is zijn domein.

Een andere kant van ‘de J de J’ is zijn sociale. Hoe vaak is het niet voorgekomen dat bestuursleden,

in de praktijk veelal de mannen van ’t Technisch Front, ervoor hebben gezorgd dat Mathijs op vrijdagmiddag even naar huis moest bellen om mede te delen dat er iets later gegeten zou worden? Juist deze spontane acties zorgen voor de goede onderlinge band tussen bestuur en bootsman. Aan de andere kant is Mathijs al twintig jaar lang aanwezig tijdens de Varsity om in te kunnen grijpen als het nodig is. Dat maakt hem uniek, want op deze studentenaangelegenheid bij uitstek treft hij weinig collegae aan. Die wereld van bootsmannen is overigens een kleine. In het verleden trokken de Amsterdamse bootslieden er nog wel eens samen op uit, naar een bijvoorbeeld een cursus over een nieuwe materialen en technieken, of gewoon voor een goede borrel. De klad zit er op dat vlak in, maar Mathijs heeft het tot zijn actiepunt gemaakt om deze traditie nieuw leven in te blazen.

Mathijs de Josselin de Jong, al twintig jaar van onmisbare waarde voor de Vereniging. De vereniging die hij in zijn hart heeft gesloten en de Vereniging hem. Dankzij het Nereus 100+ Fonds, dat 25 jaar geleden tijdens het lustrum in het leven werd geroepen, en de vrijgevigheid van al die oud-Nereïden is Nereus in staat zijn bootsman te betalen. Zijn vierde lustrum werd op gepaste wijze gevierd op het botenhuis, waarbij iedereen die hem een warm hart toedraagt aanwezig was.

Steevast is Mathijs aanwezig op ALV’s waar een botendoop op de agenda staat, maar is hij ’s avond ten tijde van de bestuurlijke jaarverslagen altijd aanwezig om nog even de inmiddels illustere en enigszins mythische woorden aan te horen: “Mathijs komt redelijk op tijd en werkt gestaag door.” En zo is het.

▲ Mathijs als onderdeel van het 'Technisch Front' in het seizoen 2006-2007

▼ Mathijs aan het werk in de werkplaats, kort na zijn aanstelling in 1989

Een greep uit het verleden: 1910

EVERT CONSTANDSE | Nereus is dit jaar 125 jaar oud geworden, en we zien uit naar het Gedenkboek dat ter gelegenheid van dit 25ste lustrum wordt uitgegeven. Dit stukje probeert een beeld te geven hoe het er honderd jaar geleden op Nereus toeling. Het is een compilatie van de teksten uit de jaarverslagen en gedenkboeken uit die tijd. Ze blonken uit door uitermate zorgvuldige en bloemrijke stijl. Is er veel veranderd? Is er nog veel hetzelfde of tenminste herkenbaar gebleven? Oordeel zelf.

Het is inmiddels traditie dat elke 25 jaar een gedenkboek wordt uitgegeven, al kwam het eerste gedenkboek, samengesteld door Bijl, uit na 20 jaar onder de titel Quattuor Quinquennia.

Het bestuur is den heer Bijl nog speciale dank, daar hij zoo bereidwillig was in een zeer onderhoudend boekje, getiteld "Quattuor Quinquennia" Nereus' wedervaren van af de oprichting te verhalen. Door dit boekje aan te bieden aan alle avunculi en oud-leden, die tot den wedstrijd hebben bijgedragen, hoopt het bestuur den band, die hen aan Nereus bindt weer versterkt te hebben.

Het vijfde quinquennium, de aanloop naar het zilveren jubileum in 1910, bracht aanvankelijk niet wat er van verwacht mocht worden. Praeses Mulock Houwer in zijn jaarverslag:

Het bestuur onderging vele onverwachte wijzigingen. Onze lichte oefenvier Frederik Willem leed schipbreuk. De Question Brûlante ten opzichte van het materiaal is de aankoop van een nieuwe vier. Een proef van Dr Meurer met een oefenacht wordt opgegeven door gebrek aan ambitie bij de roeiers. De eenige roeiprijs in dit seizoen werd behaald door Stheeman en Mulock Houwer met stuurman Bijl; een zilveren suikerstrooier in de vorm van een haan. Dieptepunt: Nereus komt in het Hoofdnummer uit met een ...schijnploeg! Zij geeft wat zij kan, maar het bleef een onwaardige vertoning. Onderweg werd zelfs even gestopt.

De ommekeer.

Een aantal jonge, enthousiaste Nereïden voelen dit als hoorn en beleven met ergernis deze schande. "Sla de hand aan de riem" moeten geen ijdele woorden zijn. Het moet

anders; Nereus moet niet allen geëerd worden om zijn roemrijk verleden, maar ook gevreesd om zijn geducht heden!

Het is Keukenschrijver geweest die dit enthousiasme hoger deed opblaaien. Een echt sporttype, altijd vrolijk en opgeruimd, taai, lenig en met groot doorzettingsvermogen. Onze lijfdeun in die dagen werd:

En daar is maar éne slag

Die voor ons roeien mag

En dat is Keuke-, Keuke-, Keuke-Piet!

Geheel zelfstandig trainden zij in de winter geregeld en serieus. Thuur Marres, toen nog student, ontdekte de ploeg en ging ze coachen; zijn eerste ploeg ooit. In het seizoen 1908 werd de Varsity nog eervol verloren, maar door de spectaculaire eindsprints van slag Keukenschrijver zijn de successen in de acht beroemd geworden bij wedstrijden in Ems, Frankfurt en Mannheim [onder Minerva-vlag overigens].

Het seizoen 1909 leek qua roeien veelbelovend, maar Nereus zat in een soort financiële crisis. Praeses Gunning doet verslag van het strenge beleid.

Een der eerste werkzaamheden waaraan dit nieuwe bestuur zich wijdde was het in orde brengen van de financiële toestand. Het aantal wanbetalers was schrikbarend groot geworden. Erwerde een overzicht van de

vorderingen, schulden en leningen gemaakt. Krachtdadig en openlijker (ouders werden bedreigd met publicatie van hun wanbetalende zonen) werd tegen wanbetalers opgetreden. De leden dienen hun verantwoordelijkheden veel beter te beseffen. Gewezen wordt nog op het uiterst unfair en onkameraadschappelijke hierin gelegen dat - wanneer één uwer de taak van het financiële beheer op zich neemt en U daardoor het rustig genot waarborgt van wat de Vereeniging biedt -, U hem niet indirect tegenwerkt door uw laksche handelwijze.

Gedurende de wintermaanden werd een grondige schoonmaak van het Schuitenhuis, speciaal de kledkamers. In de zomermaanden is het Schuitenhuis telefonisch aangesloten.

De wedstrijden: hiermee kom ik tot het laatste gedeelte van mijn verslag.

Ei, de roeiers voor negentien negen,

Wat houdt er jullie nog tegen,

Aan de oude glorie gedacht;

Dan zullen we schitterend strijden

En ieder zal ons benijden,

In vier en in acht.

Zoo zong en profeteerde Tiereliricus in onzen Almanak voor 1909. En de uitkomst heeft zijn en ons aller hooggespannen verwachtingen niet bedrogen. Bijna de geheele Jonge Acht bleef doorroeien en vormde aldus een kern voor de seniorennummers. De 4 slagen van deze Jonge Acht vormden reeds in het najaar de Oude Vier, en aan het feit dat deze combinatie onveranderd bleef

▲ Nereusbestuur ten tijde van het vijfde lustrum

◀ Nereus' Oude Vier ('Reine Lelie') wint in 1910

haar 2de en Nereus' 9de Varsity: Keukenschrijver (sl.), Laming, Gunning, Sedée (bg.) en Messchaert (stm.).

samenroeien, dankt zij voorzeker de hoge graad van eenheid, die deze ploeg kenmerkte.

Dat jaar won Nereus de Varsity, en oude vier en acht bleven ongeslagen, terwijl ook jonge ploegen en skiffeur Straub zich veelbelovend ontwikkelden. Een mooie aanloop tot het lustrumjaar. Het jaarverslag van de praeses bestaat zoals toen gebruikelijk uit drie delen. De Huishoudelijke Aangelegenheden, het Materiaal, en de Wedstrijden. Keukenschrijver, Sedée, Laming en Gunning (praeses) , ook leden van de succesvolle Oude Vier vormden samen met Straub, Strumpfner en De Vries Feyens het bestuur. In het lustrumjaar zijn vele plannen ontwikkeld zoals hieronder blijkt:

Na lang zoeken slaagden wij er eindelijk in een groot stevig vlot te bemachtigen dat een ruime en gerieflijke gelegenheid biedt voor aankomst en vertrek der raceboten.

Ook werden er pogingen aangewend om in het Schuitenhuis een Electr. Verlichting te krijgen. Omdat de groote buizen nog niet zover langs den Amsteldijk lagen, en aanleg kostbaar was, eischte de Gemeente als voorwaarde voor aansluiting dat Nereus een jaarlijks minimumverbruik zou garanderen. Dit laatste was ongeveer 10 maal het begrootte bedrag. Onder deze condities moest van dit schoone , maar kostbare plan worden afgezien. Moge echter toch eenmaal het nu door een flinkerend petroleumpitje verlichte Schuitenhuis, baden in een zee van helder en zachtstralend electrisch licht.

Dit plan stond in verband met een nog grootser plan, nl. om bij gelegenheid van Nereus' Ve lustrum een bovenbouw op het Schuitenhuis te zetten Een zitje op

het dak met dat schoone vergezicht zou ongetwijfeld een groote attractie wezen. De onkosten bleken te hoog voor Nereus' draagkracht. [Het zou tot 1914 duren voor deze "koepel" werd aangelegd.]

Het ledental steeg iets, hoewel verleden jaar geen groenen op Nereus mochten komen, wegens de cholera. Wanbetaling blijft het groote euvel. De Praeses herhaalt zijn strenge woorden van vorig jaar over het onkameraadschappelijke en unfair hiervan. Ter gelegenheid van de Julianafesten [Prinses Juliana was net geboren] werd door Nereus actief aan het groote waterfeest op 31 mei deelgenomen. Op deze dag stond een wedstrijd in Achtriemsgieken van't Kalfje naar 't Clubgebouw van De Hoop op het programma. De achten van De Amstel en Nereus waren daarvoor uitgenodigd. Wij meenden wel een kansje tegen de forsche Amstelaren te hebben. Helaas het heeft niet mogen zijn, en de Julianabeker vermag ons Schuitenhuis niet te sieren.

Het racemateriaal is thans in goeden staat en zeer voltallig. Niet alleen arriveerde een nieuwen vier, maar ook een race-schiff de "PF". In deze naam herkennen de Nereus' stamgasten terstond de initialen van ons uit Indië teruggekeerde ere-lid Piet Feenstra, die zijn petekind geheel voor zijn rekening wilde nemen.

Ook van de gewone wherry's en schiffs werd weder druk gebruik gemaakt door de "salonroeiers" gedurende de mooie zomeravonden. Een verblijdend teken, want zij vormen numeriek de meerderheid, en een actief en vroolijk Vereenigingsleven hangt dus in de eerst plaats van hen af. Ook deze andere roei-liefhebbers moeten op Nereus kunnen vinden wat zij voor 't beoefenen onzer edele sport noodig hebben.

Met de wedstrijden is het dit jaar geweest regen en zonneschijn. Nereus ziet er met trots op terug dat zij in Vier en Acht haar plaats als eerste der

◀ De Nereusacht met slagman Keukenschrijver die onder de vlag van Roeivereniging Minerva enkele succesvolle wedstrijden in Duitsland roeide (1908)

studentenverenigingen heeft weten te handhaven. De Varsity en de Minerva-match Nederland-België werd weer door KEUK gewonnen. Maar wat betreft de jonge ploegen heeft het jaar niet gebracht wat er van verwacht werd.

Evenwel het gehele jaar is met ernst en ijver geoeft en er heerschte een goede geest. Dat dit zoo blijve; om het winnen alleen moet het ons ten slotte niet te doen wezen. De ware sportman beoefent zijn sport om haar zelfs wil en hij alleen zal voor zijn geheele volgend leven er het ware profijt van hebben.

Tot slot het woord van dank aan Dr Meurer. Wij danken U niet alleen voor wat gij voor de Vereeniging deedt, maar bovenal voor datgene wat gij ons ieder hebt gegeven. Allengs toch leeren wij 't beter begrijpen, dat uw leiding voornamelijk beoogde een vollere ontplooiing van onze psychische eigenschappen en dat nemen wij als dankbaar en nuttig geschenk van U in ons volgende leven mee.

Mijn slotwoord zij een woord van krachtige opwekking aan alle Nereus-leden om naar vermogen den bloei onzer Vereeniging te bevorderen. Een lustrumfeest staat voor de deur; dat eischt ieders' krachtige medewerking om wel te slagen.

Het lustrum zelf; hoe ging dat in die tijd? De lustrum-feestelijkheden werden pas in juni 1911 gehouden rond de lustrumwedstrijden. Daarom kan Praeses Seventer pas in zijn jaarverslag 1911 over het lustrum verhalen:

De grootste drukte dit jaar was wel de 5^e lustrumviering. In november reeds hadden ernstige besprekingen plaats met oude leden die een Reünisten- of Lustrum-commissie vormden en krachtig aan het werk togen om een luisterrijk feest te vieren.

De rij der feestelijkheden werd geopend op vrijdag 23 juni met een receptie op NIA. Dat deze receptie druk bezocht was laat zich denken wanneer ik u meedeel, dat een groot aantal der burger- en alle studentenverenigingen vertegenwoordigers zonden. Het bestuur werd verrast door de dames-leden die een fraaien voorzittershamer kwamen aanbieden.

De Kermesse d'été, 's avonds gehouden in de tuin van het Concertgebouw. De stemming was er weldra, en een gezellig en druk verkeer van feestgangers werd steeds waargenomen, terwijl de dansvloer en de verschillende inrichtingen voor vermakelijkheid velen om zich concentreerden.

De volgende zaterdag stond het smoking-concert op het programma. Het weer heeft ons hier parten gespeeld. De gure wind belemmerde te hooren wat er te hooren viel, en de koude was niet bevorderlijk om te genieten wat er te genieten viel. De stemming ontbrak ondanks de activiteiten van het Tjigansenstrijkje, en de Dames van der Harst en Lely op viool en piano.

Zondag 25 juni had het hoofdmoment, onze wedstrijd plaats. Een zeer groot programma getuigde van de animo die er bestond ook bij de andere verenigingen om aan onze wedstrijden deel te nemen. Verschillende mooie prijzen waren uitgelooft. Een bronzen groep werd door ons Eere-lid Frits Oewel ter beschikking gesteld voor het nummer Oude Acht; voor de Oude Vier loofde onze eere-voorzitter 5 zilveren cigarettenkokers uit; de ISSA zond een zilveren wisselbeker de roeiwereld in, die door zijn pracht een ieder bewonderde.

Een uitgebreid verslag van de wedstrijden zou te veel tijd vergen. Vermeld dient echter te worden de keurige race van de Oude Vier, die er in slaagde Triton in toom te houden. 't Was een trots gezicht Keukenschrijver nog eens zijn tegenstanders van zich af te zien schudden. Voorts werd voor het eerst door dames aan een officiële wedstrijd deelgenomen. Wij mogen er ons op beroemen, de winnaressen van deze race, de dames Zeehuizen en Zaaier, gestuurd door Mej Ferman, tot onze leden te tellen.

Des avonds aan het diner op NIA reikte onzen oprichter Mr J.G. Schölvinc de prijzen uit. Aan het diner zaten vele vertegenwoordigers van andere verenigingen aan terwijl vele oud-leden blijk gaven van hun onverwoestbare liefde tot Nereus.

Na een sterke periode en een uitbundig lustrumfeest is er het risico van terugval. Met het lustrum was ook het tijdperk Keukenschrijver voorbij, en opvolging stond niet klaar; Nereus ging weer een zeer zwakke periode tegemoet. Maar, zoals in 1907 met de Keukenschrijver-ploegen, kwam de ommekeer weer ... uit de roeiers zelf. De Zuid-Afrikaanders kwamen eraan. Maar daarover misschien later.

Is het al Lustrum XXV?

BRAMFESTEN | Het lustrum staat voor de deur en langzaam begint bij iedereen door te dringen wat voor bijzonders er staat te gebeuren in de derde week van december. Om u een indruk te geven van de ontwikkelingen die aan dit festijn ten grondslag liggen en de aanstaande evenementen tijdens de lustrumweek, zet de praeses van de Lustrumcommissie XXV hieronder enkele feiten en gebeurtenissen kort voor u uiteen.

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van zaterdag 9 oktober werd getracht een antwoord te vinden op de vraag wanneer het lustrum nou precies begint. Een stemming werd ingelast om hierover uitsluitsel te krijgen. Ondanks verwoede pogingen van het (toen nog) f.t. bestuur om het begin van het lustrumjaar op dezelfde dag als hun overdracht te laten plaatsvinden, bleken de stemmen van erevoorzitter Pennink en erelid Van Drooge doorslaggevend om deze datum vast te stellen op 10 december 2010, de dag waarop de heer Schölvinc 125 jaar geleden de A.S.R. Nereus oprichtte. Hoewel dit betekende dat het momenteel nog geen lustrum is, waren de toehoorders opgelucht over de duidelijkheid die hiermee verkregen was.

Op 23 oktober vond het roemruchte Pré-Lustrum Feest plaats; eens in de vijf jaar worden hiervoor alle boten uit de loodsen gehaald en wordt het Schuytenhuis voor één avond omgetoverd tot discotheek. De voorbereidingen hiervoor vonden echter al de hele week plaats, waarbij alle boten tijdelijk bij het naburige Willem III werden gestald. Menig roeier en toeschouwer op de Amstel zal raar op hebben gekeken toen er vier achten langskwamen met maar vier roeiers en een stuur aan boord. Toen de loods eenmaal leeg was, werden alle stellingen gedemonteerd en kon de transformatie naar 'Club SIN' beginnen. Ruim honderd vierkante meter steenwol moest bijdragen aan de geluidsisolatie van de loodsdeuren en het creëren van een geluidssluis bij de vooringang, om te voorkomen dat de buurt niet de hele nacht wakker werd gehouden door optredens van de Nereus Lustrumband en verschillende dj's. De avond was een groot succes, meer dan 700 mensen wisten door de regen hun weg te vinden naar het botenhuis dat voor een avond was veranderd in een ware feestlocatie. Na een stevige opruimsessie konden de volgende dag de eerste boten weer naar hun vaste, vertrouwde stek worden teruggeroeid.

Wat betreft de evenementen was de maand november er een van relatieve rust. Voor de Lustrumcommissie en haar subcommissies was er geen tijd om uit te rusten. De gehele maand werd

hard gewerkt aan de definitieve invulling van de lustrumweek: een zoektocht naar de juiste aankleding, sprekers op het diner en andere voorwaarden die een lustrumviering tot iets bijzonders zullen maken.

Tot slot nog enkele belangrijke data van evenementen tijdens de Lustrumweek:

Woensdag 14 december vindt tijdens de lustrumweek het Lustrumcabaret plaats. Al maanden is een groep Nereïden, met daarin zowel wedstrijd- als competitieroeiers, onder leiding van een regisseur bezig met het bedenken en instuderen van een voorstelling. De première zal op dinsdag 15 december plaatsvinden en is gereserveerd voor alle passe-partouthouders. Overige leden en oud-leden bieden we echter de kans om aanwezig te zijn bij de tweede voorstelling. Kaarten hiervoor zijn nog te verkrijgen door een e-mail te sturen naar de ab actis van de Lustrumcommissie (lustrum@nereus.nl).

Donderdag 17 december zal tijdens een feestelijke borrel het Nereus 125 jaarboek worden gepresenteerd. Maandenlang heeft de redactie zitten zwoegen in archieven en achter typemachines. Het resultaat is een prachtig boekwerk over 125 jaar Nereus-geschiedenis. Iedereen is dan ook van harte uitgenodigd om de presentatie van het boek bij te wonen en natuurlijk zelf een exemplaar te verkrijgen.

Zondag 19 december, de afsluiting van de Lustrumweek, zal in het teken staan van alle successen die dit jaar door Nereus-roeiers op internationale wateren zijn behaald. Speciale aandacht zal er natuurlijk zijn voor de gouden WK-medaille die de dames vier-zonder afgelopen november in Nieuw-Zeeland behaalde. De aanvangstijd van deze EK- en WK-borrel zal spoedig bekend worden gemaakt.

Ik hoop u allen tijdens de Lustrumweek te mogen begroeten op een of meerdere gelegenheden. Voor vragen omtrent het lustrum kunt u altijd contact opnemen met de commissie.

Ioe Hikemelaya!

Amsteldijk in het kort

125 jaarboek

Bij het ter perse gaan van het Nereus Magazine is ook het 125 jaarboek in handen van de drukker. Het boek zet een lange traditie van jubileumboeken voort, waarin telkens een nauwgezet en volledig overzicht van de Nereusgeschiedenis is geboden. Ook het 125 jaarboek beschrijft de gehele ontwikkeling van Nereus, van de oprichting tot nu. Het roeien vormt de rode draad door de vijf hoofdstukken, die elk een deel van de 125 jaar beschrijven. Daarnaast blijken sommige facetten van de vereniging of opvallende ontwikkelingen in de geschiedenis alleen goed tot hun recht te komen wanneer ze afzonderlijk worden belicht. Door deze uit te lichten in aparte artikelen wordt de context geschetst waarbinnen de successen en de veranderingen van de vereniging hebben plaatsgevonden. Ook uiterlijk onderscheidt dit boek zich van haar voorgangers. De huidige techniek heeft de redactie in staat gesteld het beschikbare en vaak niet eerder gepubliceerde beeldmateriaal volledig tot haar recht te laten komen.

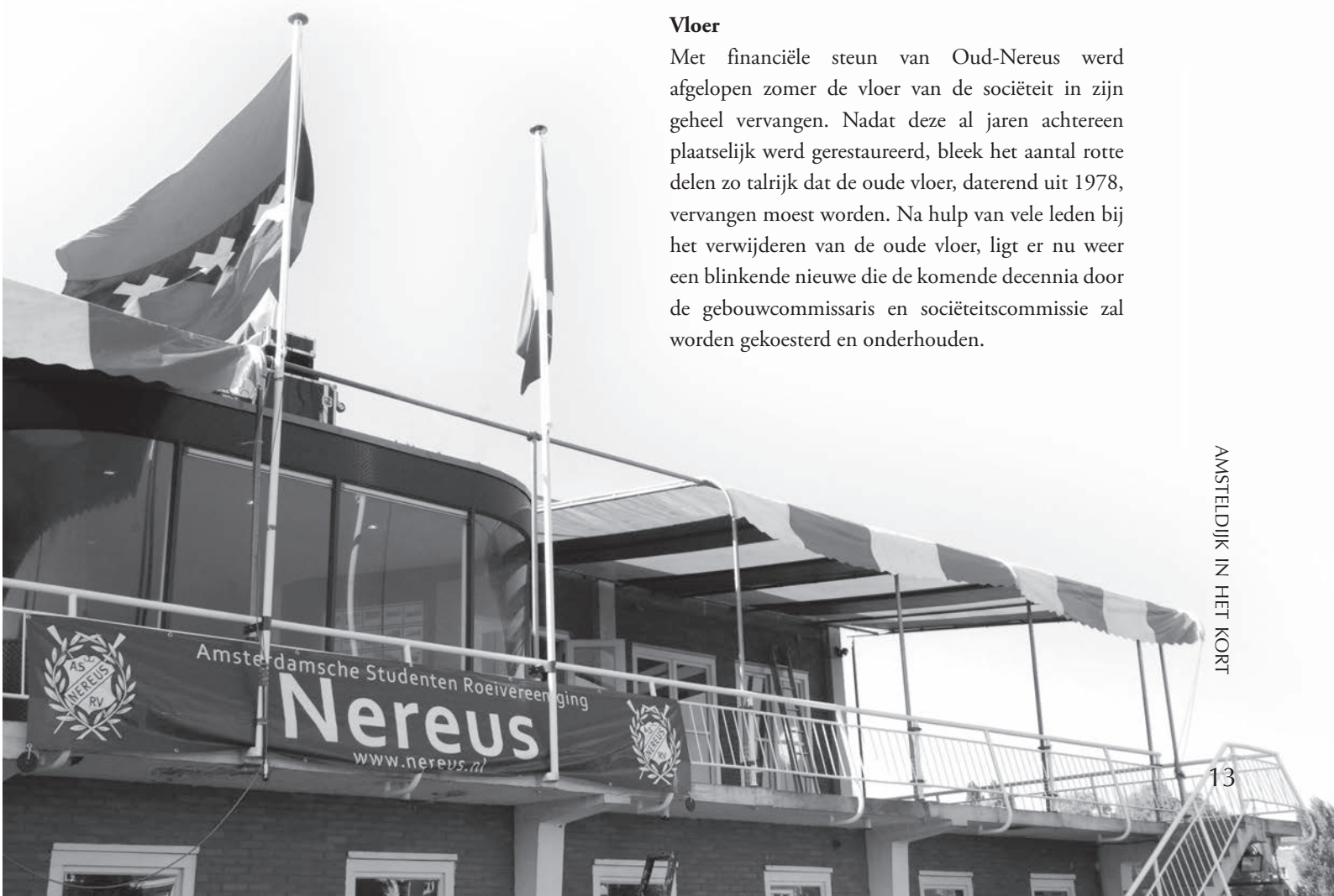
De feestelijke presentatie van het 125 jaarboek zal plaatsvinden in de Lustrumweek, op donderdagavond 16 december om 21.00 uur. Vanzelfsprekend bent u allen van harte uitgenodigd. Iedereen die een boek heeft besteld, kan het op de avond van de presentatie ophalen. Ook op het lustrumdiner op 18 december is er gelegenheid om uw exemplaar in ontvangst te nemen. Mocht u nog geen boek besteld hebben, dan kunt u een mail sturen naar 125jaarboek@nereus.nl.

Uitbreiding vloot

Afgelopen jaar werd de vloot uitgebreid met vier boten. Om het groeiend aantal scullers op te vangen, waren dit allen skiffs. Een zware skiff werd op de Bijzondere Ledenvergadering vernoemd naar de echtgenote van de Erevoorzitter: M.D. Pennink-Clous. Een andere zware skiff kreeg de naam van een van Nereus' meest succesvolle coaches: J. Klerks. Ook werd een lichte damesskiff aangeschaft die werd vernoemd naar olympisch kampioen in de lichte dames dubbel-twee: K.I.M. van der Kolk. Een andere lichte heren-/damesskiff zal bij de eerstvolgende gelegenheid gedoopt worden.

Vloer

Met financiële steun van Oud-Nereus werd afgelopen zomer de vloer van de sociëteit in zijn geheel vervangen. Nadat deze al jaren achtereen plaatselijk werd gerestaureerd, bleek het aantal rotte delen zo talrijk dat de oude vloer, daterend uit 1978, vervangen moest worden. Na hulp van vele leden bij het verwijderen van de oude vloer, ligt er nu weer een blinkende nieuwe die de komende decennia door de gebouwcommissaris en sociëteitscommissie zal worden gekoesterd en onderhouden.

Lustrumwedstrijden

TIM BOUWMEESTER | Er zijn evenementen die de interesse wekken van menig Nereïd, oud of jong. Jaarlijks zijn dat de Heineken Roevierkamp en Koninklijke – Holland Beker. De één een volbloed Nereusevenement, de ander een regatta met traditioneel veel “Sla de hand aan de riem”. Hierbij is het steeds óf organiseren, óf deelnemen, óf aanschouwen. Derhalve is er maar één evenement dat echt appelleert aan alle facetten van Nereus: de Lustrumwedstrijden. Deze speciale gelegenheid is het moment bij uitstek voor een organisatorisch hoogstandje, een mooie borrel en om nog één keer een beroep te doen op de, voor sommigen lang niet aangesproken, roeivezels.

De afgelopen twee lustrumvieringen gingen gepaard met een bijbehorende wedstrijd op het stuk Amstelwater voor het botenhuis. Over een afstand die voor jong en oud behapbaar moet zijn, werd het Henley-format gebruikt. Dat wil zeggen dat er op basis van een knock-out systeem wordt geracet tussen steeds twee ploegen. De roemruchte

baancommissie van de Heineken Roevierkamp werd speciaal voor deze dag ingehuurd om eens niet in de gure, maartse buien te doen waar zij zeer bekwaam in zijn: een kaarsrechte en eerlijke wedstrijd baan in het Amstelssop aanleggen.

In de maanden voorafgaand aan de Lustrumwedstrijden wordt er via de elektronische

post driftig gecorrespondeerd onder oud-eerstejaars achten, clubachten en commissies om de opstelling voor race day in orde te maken. Het mooie hieraan is dat er direct wordt gespeculeerd over de tegenstand van jongerejaars en of er niet toch even een keer getraind moet worden om hen het hoofd te kunnen bieden.

Zaterdag 2 oktober jongstleden trof de bezoeker van het botenhuis een geheel getransformeerd Nereus aan. Tijd noch moeite waren gespaard om een sfeervolle ambiance te creëren. Het resultaat mocht er zijn: dekschuit, tenten, rode lopers en een heus wedkantoor. De levensgrote uitslagenborden toonden op een overzichtelijke manier de populariteit van het evenement; in allerhande velden en in diverse boottypen werd de onderlinge confrontatie gezocht. Indrukwekkende aantallen waren te melden bij de oud-eerstejaars dames achten, commissie 4+ en de (oud-)geliefden dubbel-twee.

Eenmaal plaatsgenomen te hebben op die oude, vertrouwde positie in de boot, voelen de halen aan als vanouds. Het fanatisme stroomt direct weer naar de vingertoppen en de tenen. Nereïden verliezen niet graag en al helemaal niet als de eer op het spel staat. Dit gegeven leverde een prachtig schouwspel.

Verspreid over de dag, met finales in Nereus Carpit Noctem-stijl (in het donker op een verlichte Amstel), werden oude vetes nieuw leven ingeblazen en met nog eens vijf jaar verlengd. Winnaars maakten zich op voor de volgende ronde, terwijl de verliezers troost zochten aan de bar en eindelijk tijd hadden om bij te praten met al die oude bekenden. Grote hit op dergelijke festiviteiten blijft het pronken met de allerjongste telgen uit de Nereusfamilie, voortgekomen uit Nereushuwelijken. Het laat zich raden wie over zo'n 20 jaar de deelnemers in het geliefden dubbel-tweeën veld zullen zijn...

Waarde (oud-)Nereïd(e), geachte lezer,

Het seizoen 2009/2010 is voorbij. Het was een jaar waarin veel is gebeurd, een jaar waarin Nereus zich meerdere malen van zijn beste kant heeft laten zien. Zo heeft Nereus op 6 maart 2010, tijdens een mooie ceremonie, de heer Pennink benoemd tot Erevoorzitter der A.S.R. Nereus. Na de doop van een zware mannen skiff met de naam de Pennink-Clous en de presentatie van het JWP-boek werd deze prachtige dag afgesloten met een zeer geslaagd diner in het krachthonk.

Nereus kende dit jaar meer leden dan ooit te voren en met maar liefst 566 aanmeldingen voor de afroeiperiode is Nereus de populairste studentenvereniging van Amsterdam en waarschijnlijk zelfs van Nederland. De nieuwe leden hebben we dit jaar overigens kunnen verwelkomen op een prachtige nieuwe sociëteitsvloer. Achter de schermen heeft de professionalisering binnen de coaching dit jaar een concrete vorm gekregen. Met vier professionele coördinatoren boekte de vereniging dit jaar al mooie resultaten. Er is op dit punt hard gewerkt om te komen tot een duurzame structuur die garant staat voor toekomstige successen. Daarnaast is de lustrumcommissie in goede samenwerking met bestuur hard bezig geweest om een prachtige lustrumviering op touw te zetten. De lustrumwedstrijden waren slechts een voorproefje van wat er ons in december nog te wachten staat.

Naast de vele leuke en mooie momenten waren er ook mindere momenten. Zo wisten we de Varsity wederom niet te winnen en gaf ING aan te stoppen als sponsor. Ook werden we, weliswaar zeer nipt, tweede in de AEGON bestuursbokaal.

Er waren ook momenten die veel verdriet binnen de vereniging losmaakten. Nereus werd deze zomer opgeschrikt door het plotselinge overlijden van ons lid Daan Brühl. Hij is dit jaar maar liefst acht keer toegezongen als winnaar en roeide deze zomer nog op het Senioren B WK. Naast een zeer talentvol roeier was hij een vriend voor velen. We zullen hem missen. Ook Dik Willebrand, Henri de Sauvage Nolting senior, Nico Mensing van Charante senior en Riet Bloemendal zijn sinds dit jaar niet meer onder ons.

Het wedstrijdroeiseizoen 2009-2010 was met 126 bliken succesvol te noemen. Door de komst van de vier betaalde coördinatoren Diederik Simon, Peter Kolsters, Diederik Diercks en Mark Emke was

er weer een duidelijke structuur binnen alle secties. Dit heeft gezorgd voor een duidelijke stijgende lijn in de resultaten. Daarnaast wordt er sinds dit jaar met alle Nereïden op zondag tegen elkaar geroeid met tijdwaarneming op de Amstel en is het trainingskamp in Brugge vervangen door een weekend in Keulen één week voor de Varsity. Op de Westelijke Regatta is een 18-jaar oud blikenrecord geëvenaard, 19 bliken in één wedstrijdweekend. Toch was er nog geen algehele dominantie, waar de ASR op het water bekend om staat, en werden alle eerstejaars achten tweede in hun klassement. Desondanks waren er twee nationale titels op de indoor roer en tien in de boot.

De middengroepen hebben dit jaar goed gepresteerd, waarbij de Henley acht dit jaar de finale haalde. De dames werden op Women's Henley helaas uitgeschakeld door materiaalpech, maar lagen goed op schema voor de winst. Ook dit jaar was de afvaardiging van Nereus op het Senioren B WK in Brest met maar liefst twaalf roeiers erg groot. Bij de topgroep zullen er in november acht Nereïden afreizen naar het WK in Nieuw-Zeeland. Op het afgelopen EK hebben de dames Dekker, Kingma en Wielaard een zilveren medaille behaald.

Voor het aankomende seizoen zal Nereus beschikken over drie professionele hoofdcoaches. Diederik Simon kan aankomend seizoen zijn functie op Nereus niet meer combineren met het roeien in de nationale equipe, maar gaf aan wel betrokken te willen blijven bij de coaching op Nereus. Mark Emke verhuisde naar Groningen, Peter Kolsters (lichte sectie) en Diederik Diercks (dames sectie) verlengden hun contract. Voor de zware mannen sectie is daarnaast Sander Smulders aangetrokken.

Het competitieroeien blijft bijzonder goed gaan. Er waren negentien eerstejaars ploegen en zes toerploegjes. Het ouderejaars competitieroeien spitst zich vooralsnog voornamelijk toe op clubacht roeien, maar ook in scullboten wordt steeds meer geroeid. De heren B vier wist uiteindelijk de bokaal te winnen en Heren II pakte de titel Nederlands Studenten Kampioen. Gezamenlijk werden er maar liefst 35 bliken getrokken.

Niet alleen op het water maar ook in de organisatie is Nereus altijd vooruitstrevend geweest: Heineken Roeivierkamp, NK Indoorroeien, Husk Carpit Noctem, ThetisSprint, gala, afroeiperiode, sociëteitsweek, tweedejaarsroeidag etc. Stuk voor stuk fantastische evenementen. De lustrumwedstrijden

waren een veelbelovende voorbode van een grootse viering van het 125-jarig bestaan van onze vereniging in december.

Op het gebied van sponsoring was het geen succesvol jaar. Het contact met Heineken was dit jaar weliswaar constructief, toch is duidelijk zichtbaar dat de bezuinigingsgolf in de gehele economie ook op Nereus zijn weerslag heeft. Zo heeft ING laten weten te stoppen met sponsoring van alle studentenverenigingen. Omdat Nereus er nog niet in is geslaagd een nieuwe sponsor aan zich te verbinden, betekent dit voor volgend jaar dat er nog amper sponsorinkomsten kunnen worden begroot. De zoektocht naar een nieuwe hoofdsponsor gaat ook volgend jaar onverminderd door.

Het contact met Oud-Nereus verliep dit jaar, mede door de aanstelling van een Commissaris Reünisten binnen het bestuur, erg goed. Er zijn dit jaar, naast de reguliere borrel op de Holland Beker, enkele oud-ledenborrels op het botenhuis georganiseerd. Dit bleek een groot succes. Voor het Willy Bloemendal Coachfonds zijn er nieuwe fondsbeheerders aangesteld, te weten: Janneke van Marle en Tako Bruinsma. Bij de Amsterdamsche Roeibond heeft Myriam Steenman het voorzitterschap op zich genomen.

Zoals ieder jaar werden ook dit jaar weer mensen in het zonnetje gezet. Naast de benoeming van Pennink tot Erevoorzitter zijn zowel Femke Dekker als Coen Eggenkamp benoemd tot Lid van Verdienste. Ook werd het bestuur '08/'09 geavunculeerd. Tenslotte

▲ *Het bestuur 2009-2010. Van links naar rechts: Pal van Ogtrop, Dicky Sijpkens, Vivijan Steenhuis, Bart Donders, Martin Riemslag, Niels den Heeten, Laura Kox en Sven Wagenaar*

zijn er dit jaar maar liefst vier skiffs aangekocht: twee zware heren skiffs (M.D. Pennink-Clous; J. Klerks), een lichte damesskiff (K.I.M. van der Kolk) en een lichte heren- / damesskiff.

Rest mij nog alle donateurs van Oud-Nereus, het Willy Bloemendal Coachfonds en het 100+ Fonds, de Vrienden van Nereus, de sponsors en iedereen die Nereus het afgelopen jaar gesteund heeft, te bedanken. Het bestuur heeft zich het afgelopen jaar zeer gesterkt gevoeld met alle hulp, in raad en daad, van vrijwilligers. Dank daarvoor! Daarnaast wil ik het bestuur 2010/2011 veel succes, plezier en wijsheid wensen voor het aankomende seizoen.

Het aftredende bestuur heeft veel vertrouwen in de toekomst. De leidende positie die Nereus in zijn geschiedenis heeft opgebouwd is onomstreden. Nereus staat garant voor hard roeien. Hierdoor is Nereus zo groot, zo populair en zo vooruitstrevend als het nu is. Ik wens u een mooi lustrumjaar. Op naar 10 april 2011: Nereus wint de Varsity!

Loe Hikemelaya!

Bart Donders
praeses der ASR Nereus 2009-2010

Wedstrijdseizoen 2009-2010

DICKY SIJPKENS | Het wedstrijdseizoen 2009-2010 kenmerkt zich door overwinningen in alle secties van wedstrijdroeierend Nereus. De eerstejaarsploegen voeren allen een sterk seizoen, maar ook door de midden- en ouderejaarsgroepen werden vele blikken richting de Amsteldijk gebracht. De toproeiers maakten dit jaar hun opwachting op het WK in Nieuw-Zeeland alwaar de dames vier-zonder met Dekker en Kingma haar titel prolongeerde.

Eerstejaars

Bij alle eerstejaars ploegen werd na de selectieperiode een acht en een vier geformeerd. Hoewel de achten allen een sterk seizoen voeren, grepen ze helaas ook allemaal net naast het klassement. Alle achten eindigden op de tweede plaats. Diederik Simon heeft zich het afgelopen seizoen met de eerstejaars zware en lichte heren bemoeid. Voornamelijk in het begin van het seizoen heeft hij duidelijk zijn stempel gedrukt op de coaching van de eerstejaars heren. De zware acht stond, naast Simon, onder leiding van de heren Varga en Van Berkel en was gedurende het gehele seizoen in zware strijd met de mannen van Laga. In een spannende ontknoping van het seizoen ging het klassement helaas naar Delft. Maar in een sterk seizoen werden er, naast blikken in de acht, ook enkele

blikken in kleine nummers behaald. De acht bestond uit Thomas Compier (bg), Boyd Welsink, Robert Vivic, Bastiaan Kraaijenbrink, Donald Kreiken, Jonathan Lemaire, Daniel Nip, Joris Maarleveld (sl) en stuurman Tim van de Ende. Naast de acht werd er een vier geformeerd, bestaande uit Sander Elting (bg), Max Driesse, Olivier Holthe tot Echten, Lars Kroese (sl) en stuurvrouw Hannah den Boon en gecoacht door de heren Clous en Van Berkel. Deze vier kon na een aantal moeizame races, op de ARB eindelijk aanleggen aan het erevlot na winst in het beginnelingen veld.

De lichte heren voeren een sterk begin van het seizoen. De Head of the River werd overtuigend gewonnen, maar na de Varsity werd de goede vorm niet meer terug gevonden. De Hollandia bracht een overwinning in het beginnelingen veld, maar in het klassement was de eerste plaats vergeven.

Ondanks het uitblijven van overwinningen, bleven de heren mee varen in de top. Licht 2010 bestond uit Ewout Rischen (bg), Vincent Rietvink, Robbert Turkenburg, Oscar Knoeff, Bart de Planque, Justin Paarlberg, Simon van Schoten, Thijmen Boekling en stuurman Arco de Vries. Naast de acht voer de gestuurde vier, met daarin Nick van Reijen (bg), Reinier Prosee, Jan Willem Stal, Hugo Spanjaard (sl) en stuurvrouw Dewi Krop. Zij sloten hun seizoen af met een blik op de Argo Sprint in het beginnelingen veld. Beide ploegen werden gecoacht door de heren Van der Linden en Van den Berg.

De eerstejaars dames hebben het gehele seizoen met Orca om de eerste plaats in het klassement gestreden. De Head of the River, de ZRB en de NSRF Slotwedstrijden brachten mooie overwinningen voor de dames. Helaas grepen ook de dames net naast het klassement en eindigden ook zij op de tweede plaats. De eerstejaars dames acht bestond uit Fleur Keijzer (bg), Maud van Suylen, Joelle Fliers, Minke Goes, Nammy Vellinga, Aletta Jorritsma, Judith Veenhuizen, Cato Ebeling Koning (sl) en stuurvrouw Lotte Vloedmans. Ook bij de dames was er naast de acht een vier geformeerd. De vier voer telkens in de A-finale mee, maar kwam te kort om het blik te grijpen. De vier bestond uit Suzan Bouwman (bg), Stefanie Driever, Annefleur de Bruijn, Floor Auer en stuurvrouw Kiki Tromp. De dames Sarah en Laetitia Siegelaar en Dirksmeijer en Timo van Wittmarschen coachten samen de ploegen.

Middengroepen en Ouderejaars

De dames uit 2009 werden afgelopen seizoen gecoacht door de dames Van Hooren, Scheffer en De Graaf en kwamen gedurende het seizoen steeds meer in vorm. Vooral in de twee-zonder en gestuurde vier werd meerdere malen geblikt in verschillende combinaties tijdens de Westelijke Regatta, ZRB en de Slotwedstrijden. De dames sloten hun seizoen af met een reis naar de Henley Women's Regatta, waar zij in goed op schema lagen voor de winst, maar in de halve finale helaas uitgeschakeld werden door materiaalpech. Merel Bruijn liet zien goed met twee riemen over weg te kunnen door op de Argo Sprint en op de Slotwedstrijden het nieuwelingenveld te winnen.

De zware heren, onder leiding van de heren Admiraal en Ilar, voeren een goed seizoen. Als enige Nereusploeg wonnen zij de Heineken en na deze

▲ Eerstejaars licht op de Hollandia Roeiwedstrijden

◀ Eerstejaars zwaar, licht en dames na hun overwinning op de Hollandia Roeiwedstrijden

sterke seizoensopening werd ook de Head overtuigend gewonnen. Op de Westelijke Regatta en Hollandia werden in de vier-zonder overwinningen behaald in het Development Klassement en nieuwelingenveld. Na de Hollandia werd gestart met de selecties voor een Henley Acht, onder leiding van de heren Emke en Admiraal. De Temple Challenge Cup acht bestond dit jaar uit Abel Göbel (bg), Frank Verschoor, Mathew Kleine Punte, Pim Monsma, Thijs IJsbrandy, Arjan Griffioen, Freek Robbers, Gijs Ligtenberg (sl) en stuurvrouw Jet van Batenburg. De acht voer een zeer sterk toernooi en na een spannende halve finale werd de finale bereikt. In de finale werd gevaren tegen de University of Washington. De heren uit Washington waren een maat te groot voor de relatief jonge acht van Nereus, maar met grote tevredenheid kon terug worden gekeken op het toernooi.

De heren die onder de selecties van de development groep van Coen Eggenkamp vielen, voeren allen een mooi seizoen. Dirk Uittenbogaard voer in de skiff twee sterke races op de Hollandia en de ARB en werd ook Nederlands Kampioen in de SB1x. De heren Van de Linde, Brühl en Knab voeren het seizoen in de dubbel-vier en werden op de ARB knap Nederlands Kampioen in de SA4x. Ook in de dubbel-twee werd veel gevaren door deze heren en op de ARB werden Dirk Uittenbogaard en Freek Robbers Nederlands Kampioen in de SA2x. De boordroeiers stonden onder leiding van Matthijs van Gool. Bob van Velsen en Govert Viergever werden Nederlands Kampioen in de SB2- en ook in de vier-zonder op de

- ▲ *De Henley-acht ontspant in stijl*
- *De Oude Vier op trainingskamp*
- ▼ *Viergever (bg), IJsbrandy, Robbers en Brühl (sl) op de Novembervieren 2009*

Westelijke Regatta werd er door deze twee heren in combinatie gewonnen. Daarna werd het seizoen in de acht vervolgd en werden samen met Peter van Schie en Frank van der Ploeg meerdere overwinningen in dit nummer behaald.

De Oude Vier werd bemand door de heren Vincent van der Want (bg), Boaz Meylink, Robert Lücken, Philip van der Linde (sl) en stuurvrouw Marieke Schaink en werd begeleid door Mark Emke. Door een aanvaring in de voorwedstrijd tussen twee

andere ploegen, moest deze overgevoerd worden. Dit deed de ploeg de das om en in de finale konden zij op een moeilijke boei het verschil niet maken. Het klassieke nummer de Oude Twee werd gewonnen door Ruben Knab en Daan Brühl.

De lichte heren onder leiding van Peter Kolsters, Ruud Stokvis en Rutger Thijssen wisten veel blikken richting Nereus te krijgen. In het eerste divisie veld werd De Head overtuigend gewonnen en daarna werden op rij overwinningen in de twee-zonder en vier-zonder behaald. Mateusz Mika en Kenneth Besamusca voeren een sterk seizoen in de twee-zonder. Zij wonnen op de Hollandia, Westelijke Regatta, ARB, Martini Regatta en Koninklijke Hollandbeker (KHB) in de nieuweling-, overgang- en SA-velden. Johan Uittenboogaard startte dit jaar in de skiff, maar raakte al snel geblesseerd. Helaas kon hij de rest van het seizoen niet meer starten, tot de Slotwedstrijden, waar hij samen met Ruben Knab won in de senioren A dubbel-twee. Daarna pakte Johan het trainen weer op en startte hij samen met Abel Göbel op het Europese Studenten Kampioenschap dat dit jaar in Amsterdam werd georganiseerd. Zij wisten daar een zilveren medaille te halen in het zware veld.

Steven van Dooren roeide in de groep van Rob Jonkman in de twee-zonder en vier-zonder. Hij won tweemaal op de Voorjaars Regatta in Gent en op de KHB en Slotwedstrijden in de vier-zonder. Bovendien werd hij Nederlands Kampioen in de LSA8+.

De ouderejaars dames begonnen hun seizoen met een mooie overwinning op de Head of the River en zorgden er daarmee voor dat hun blauwe wimpel op de Amsteldijk bleef. De dames Jenny van Dobben de Bruijn en Jolijn Remmelink en de lichte dames Sofie Valk en Rhea van Leeuwen vervolgden hun seizoen in de skiff. Jenny van Dobben de Bruijn won op de Westelijke Regatta tweemaal, zowel in het overgang- als SA-veld. Jolijn Remmelink en Rhea van Leeuwen verdienden aan het eind van het seizoen een uitzending naar het FISU WK in respectievelijk de vier-zonder en lichte dubbel-twee. Kirsten Wielaard en Olivia van Rooijen werden na een sterk SB WK in 2009 opgenomen in de SA selectiegroep. De lichte dames Lieve Leijssen, Lisa Worner en Sarah Papineau Salm deden mee in de trainingsgroep voor het Senioren B WK en voeren veel in de skiff en dubbel-twee. Lieve Leijssen werd Nederlands Kampioene in de LDSB1x en samen met Sara Papineau Salm ook Nederlands Kampioene in de LDSB2x.

Senioren B WK

De development groep onder leiding van Coen Eggenkamp kende dit jaar weer een groot aantal Nereïden. Op het WK onder 23 jaar in Brest (Wit Rusland) lagen twaalf Nereïden aan de start. Bob van Velsen, Govert Viergever, Frank van der Ploeg en Peter van Schie startten het toernooi in de acht, gecoacht door Matthijs van Gool. Zij werden zesde in de A-finale. De dubbelvier, met de heren Van de Linde, Brühl en Knab en gecoacht door Jan Klerks, redde

het helaas niet in de herkansing. De lichte dubbelvier met Frans Goutier en Marcel van Delden eindigde als achtste. Dirk Uittenbogaard voer een sterk toernooi in de skiff en werd in de A-finale uiteindelijk vijfde. De lichte dames Lieve Leijssen en Sarah Papineau Salm konden hun sterke races in Nederland niet herhalen en voeren de B-finale.

Daags na het WK onder 23 jaar werd Nereus opgeschrikt door het plotselinge overlijden van Daan Brühl. De equipe was nog geen dag terug uit Wit Rusland toen men werd overvallen door dit afschuwelijke nieuws. Daan was een groot roeitalent. Hij behaalde in zijn eerste jaar voor Nereus maar liefst acht blikken en werd uitgezonden naar het Senioren B WK. Naast talentvol roeier, was Daan een geweldig persoon die midden in Nereus en zijn studentenleven stond. Familie, vrienden, ploeggenoten en Nereus zullen Daan altijd blijven missen.

Toproeiers

De nationale toproeiers stond dit jaar een lang seizoen te wachten. Het Wereldkampioenschap zou namelijk pas eind oktober plaatsvinden. Een zomer lang doortrainen en langdurige selecties waren hun deel. Voor dit alles begonnen Femke Dekker en Nienke Kingma het seizoen 2009-2010 goed met een overwinning op de Head of the Charles in Boston in de Championship Eight. Daarna volgde voor alle roeiers uit de trainingsgroepen een lange winter met meerdere trainingskampen in Portugal en Italië.

De eerste internationale krachtmeting was de eerste World Cup in Bled (Slovenië). Er werd sterk begonnen met een zilveren medaille voor zowel de heren- als damesacht. Beide ploegen voeren in relatief nieuwe opstellingen, met jonge roeiers. Diederik Simon, Jozef Klaassen en Boaz Meylink startten in de herenacht en Femke Dekker, Nienke Kingma, Kirsten Wielaard en Olivia van Rooijen in de damesacht. Voor Wielaard en Van Rooijen was dit de eerste ervaring op het internationale topniveau en zij kunnen hier dan ook tevreden op terug kijken.

Op het NK grote nummers (ARB) werden beide ploegen Nederlands Kampioen. Wielaard startte niet in de acht, maar in de dubbel-twee om te kijken of er nog mogelijkheden waren ook op het senioren B WK te starten. Besloten is om uiteindelijk alleen in de senioren A selectiegroep mee te doen.

Na het NK begon bij zowel de mannen als de vrouwen weer een nieuwe ronde van selecties. Bij de heren werd naast de acht een vier-zonder geformeerd en bij de dames een dubbelvier. Op de Koninklijke Hollandbeker werd in deze nummers gestart en gewonnen door Vincent van der Want in de zware vier-zonder en Wielaard in dubbelvier. Ook beide achten wonnen op de KHB, de herenacht met Simon, Klaassen en Meylink en de damesacht met Dekker, Kingma en Van Rooijen.

Na de KHB reisden de dames af naar de Henley Royal Regatta, alwaar in deze opstellingen werd gestart. De damesacht startte in de Remenham Challenge Cup en de dubbelvier in de Princess Grace Challenge Cup. Beide ploegen verloren in de halve

finale van andere nationale ploegen. De acht voer tegen de sterke Canadese nationale damesacht en de dubbel-vier tegen de dames uit Nieuw-Zeeland. Na Henley werd gelijk doorgereisd naar Luzern voor de derde World Cup.

De herenacht werd bemand door de Nereïden Simon en Meylink. Klaassen, geblesseerd aan zijn pols, werd vervangen door Van der Want. Robert Lücken nam de plaats van laatstgenoemde over in de vier-zonder. De acht werd vijfde in de voorwedstrijd en moest de herkansing varen. In de herkansing kwamen de heren niet verder dan de vierde plaats achter Australië, Polen en China en werden hierdoor naar de B-finale verwezen, waar zij als tweede eindigden. De vier-zonder kwam niet verder dan de C-finale.

De damesacht was in Luzern een van de weinige ploegen die de A-finale veilig wist te stellen. Dekker, Kingma en Van Rooijen voeren een magere voorwedstrijd en werden verwezen naar de herkansingen. In de herkansing werd de vorm herpakt en plaatsden de dames zich voor de A-finale. In de A-finale werd een vierde plaats behaald. Een podiumplek was met vijf seconden nog ver weg. Ook Wielaard in de dubbelvier werd na de voorwedstrijd verwezen naar de herkansing. In de herkansing werd de vierde plaats behaald en net als de mannenacht werd de dubbelvier uiteindelijke tweede in de B-finale, een achtste plaats overall.

Na een zomer doortraining en selecteren werd in september het Europees Kampioenschap in Portugal gevaren, waar door de dames Dekker, Kingma en Wielaard in de acht een zilveren medaille

▲ *Goud in de vier-zonder voor Femke Dekker (links) en Nienke Kingma (tweede van rechts)*

◀ *De Holland Acht, met Diederik Simon, Jozef Klaassen en Vincent van der Want, op trainingskamp*

werd behaald. Bij de dames is besloten alleen in de acht met een startende reserve twee-zonder naar het Wereldkampioenschap af te reizen. Dekker, Kingma en Wielaard zullen in de acht starten en Van Rooijen in de twee-zonder.

Bij de heren is Lücken definitief terug gekomen in de selectie. Hij startte dan ook met Simon en Van der Want in de acht op het Europees Kampioenschap, waar een vierde plaats werd behaald. Klaassen werd nog steeds gevelld door zijn polsbleesure. Na het Europees Kampioenschap is ook bij de mannen de definitieve selectie voor het Wereldkampioenschap vastgesteld. Simon, Klaassen en Van der Want starten in de acht en Lücken in de vier-zonder.

WK

Na een lang seizoen vormde Lake Karapiro (Nieuw-Zeeland) het decor van het Wereldkampioenschap 2010. Winderige eerste dagen deden het toernooi stroef opstarten, maar na een dag van afgelastingen mocht de mannen vier-zonder met Lücken het spits namens de uitgezonden Nereïden afbijten. De vier-zonder wist in de voorwedstrijd en herkansing geen potten te breken en moest in de B-finale uiteindelijk genoegen nemen met een vijfde plaats. Ook in de dames twee-zonder met Van Rooijen, als startende reserve meegereisd naar Nieuw-Zeeland, bleek de

tegenstand hevig. De dames verrijkten zich wederom met de nodige race-ervaring op het hoogste niveau en sloten het toernooi af met een vierde plaats in de B-finale.

Het huzarenstukje van dit roeiseizoen werd geleverd door de Thetisdames Dekker en Kingma. Zij verdedigden op Lake Karapiro de wereldtitel waar zij een jaar eerder beslag op hadden gelegd in het Poolse Poznan. In de vier zonder stuurvrouw moesten zij onder zware omstandigheden de finale varen. Na een moeizame start kon het Nederlandse kwartet echter beter omgaan met het moeilijke water dan de overige ploegen: prolongatie van de wereldtitel en de gouden medaille om de nek!

Voor de beide achten begon het toernooi teleurstellend met een derde plaats voor de dames (met Dekker, Kingma en Wielaard) en een vierde plaats voor de heren (met Simon, Klaassen en Van der Want). In de herkansing wisten de dames gecontroleerd als eerste de eindstreep te behalen. De heren behaalden een nipte en noodzakelijke derde plaats door met 0,03 seconde voor China te finishen en stelden daarmee de finale veilig. De damesacht kon in de finale het kunststukje van het vorige jaar niet herhalen. In de eindstrijd startte de ploeg sterk, maar kwam in de laatste meters niet meer in de buurt van de bronzen medaille en werd vijfde. De mannenacht roeide een goede finale, maar kwam een seconde tekort voor de medailles en sloot het toernooi derhalve af op de vierde plaats.

Nieuws van Oud-Nereus

KEES JAN PONSEN

Waarde Nereïden en oud-Nereïden,

Gretig uitziende naar de op handen zijnde evenementen rond het 25^e Nereus lustrum, is het tijd om even stil te staan bij het afgelopen Nereus-jaar met de bril van Oud-Nereus op. In navolging van de afgelopen jaren was het opnieuw een enerverend jaar met vele momenten van verschillende emotie, om terugkijkend even bij stil te staan.

Allereerst natuurlijk het wedstrijdroeien, de kern van het Nereus-bestaan. 'Times are changing'; onder de bezielende leiding van een viertal professionele coaches werd in harmonieuze samenwerking met de niet-betaalde coaches weer een productief en enerverend roeizeizoen afgewerkt. En hoewel Nereus in haar lange bestaan onder pure 'amateurcoaches' groot is geworden, kan in het huidige tijdsgewricht de mix van (betaalde) hoofdcoaches en onbetaalde 'vrijwilligers' niet meer worden weggedacht. Het heeft ook wel weer het een en ander tot stand gebracht (126 blikken, 10 NK-winnaars, 12 SB deelnemers, de ISSA beker, hofleverancierschap van de nationale equipes), zoals u ongetwijfeld elders in dit magazine kunt lezen. Geweldige prestaties van de Dames die in een opbouwende reeks via Head-overwinningen in Amsterdam en Boston en een zilveren EK-medaille in de acht tot een gouden victorie (in de 4-) op het WK in Nieuw-Zeeland leidden. Maar ook bij de Heren werd in het schakeljaar naar de OS in Londen een fraaie reeks opgebouwd, die in Nieuw-Zeeland helaas niet tot blik mocht leiden. Het lichte circus liet ook weer van zich spreken en bij de aanstormende 'jeugd' (1^e jaars, Senioren B) nam Nereus op alle fronten een prominente rol in.

Daarnaast wisselden vreugde en verdriet zich het afgelopen jaar regelmatig af. Op 6 maart 2010 werd erlid Jan Willem Pennink, met een onnavolgbare staat van dienst van meer dan 60 jaar voor de ASR, benoemd tot Erevoorzitter van Nereus. Dit fantastische moment ging gepaard met een bijzondere vergadering, een geweldig diner op de ASR, klinkende speeches en een *must-have* gedenkboek voor deze speciale gelegenheid.

Maar ook het heuglijke feit dat Mathijs de Josselin de Jong, de bootsman, alweer 20 jaar de Nereus-vloot koestert, werd afgelopen jaar uitbundig gevierd. Hierbij kan niet onvermeld blijven dat dit nog steeds mogelijk wordt gemaakt dankzij het

Nereus 100+ Fonds en dat daarom nog steeds uw steun verdient.

Ook diep verdrietige momenten wisselden elkaar af. Scherp op het netvlies staat het schokkende verlies van een van de jeugdige Nereus toptalenten. Daarnaast verloor ook Oud-Nereus enkele prominente leden in het afgelopen jaar. Niet onvermeld kan hier blijven het recente overlijden van Riet Bloemendal, de echtgenote van onze vorige Erevoorzitter, wijlen Willy Bloemendal.

Onder leiding van een zeer actief bestuur, geleid door praeses Bart Donders, werd een succesrijk Nereus-jaar afgerond. Intussen werkte de Lustrumcommissie onder leiding van Bram Festen onvermoeibaar toe naar een geweldige Lustrumweek, die velen van u naar ik hoop gaan meebeleven. Inmiddels heeft de bestuursoverdracht alweer plaatsgevonden zoals ook binnen het bestuur van Oud-Nereus een functieoverdracht op handen is. Ik maak daarom op deze plaats graag van de gelegenheid gebruik om Jaap Ellerbroek nog eens alle lof toe te zwaaïen voor de afgelopen 10 jaar leiderschap in dit bestuur, waarbij hij aan het eind van dit jaar ook de laatste onderdelen van het penningmeesterschap overdraagt aan de in mei jl. nieuw toegetreden Pim Vos en het bestuur helaas zal gaan verlaten. Wij zijn hem veel dank verschuldigd.

Alvorens ik u allen een geweldige Lustrumweek toewens, nog enkele opmerkingen van zakelijke aard. Het Willy Bloemendal Coachfonds, dat in de toekomst onder meer professionele coaching mogelijk moet (blijven) maken, kan zich verheugen in 2 nieuwe Fondsbeheerders, Janneke van Marle en Tako Bruinsma. Het Nereus 100+ Fonds is 'still going strong' onder leiding van Evert Constandse en Jan Peter de Geus, maar verdient altijd uw aandacht en instandhouding.

Tenslotte. Hoewel Nereus natuurlijk een gezonde en welvarende vereniging is, verdient het verlies van ING als hoofdsponsor een korte vermelding, omdat het nu typisch een taak van Oud-Nereus kan zijn om met uw hulp goede suggesties en oplossingen aan te dragen.

Uitziende naar onze ontmoeting tijdens de komende Lustrumweek, of spoedig daarna, groet ik u.

Kees Jan Ponsen, voorzitter Oud-Nereus

Wedstrijdkalender 2011

Maand	Datum	Evenement	Locatie	Plaats
Maart	12-13	Heineken Roevierkamp	Amstel	Amsterdam*
	20	Head of the River	Amstel	Amsterdam
	26	Boat Race: Oxf – Cam	Thames	Londen, GB
April	2	Tweehead	Amstel	Amsterdam
	3	Skiffhead	Amstel	Amsterdam
	10	Varsity	Amsterdam-Rijnkanaal	Houten
	23	Husk Carpit Noctem	Amstel	Amsterdam*
	23-24	Hollandia / NK klein	Bosbaan	Amsterdam
Mei	21-22	Westelijke Regatta	Bosbaan	Amsterdam
	27-29	World Cup I	Olympia Regattastrecke	München, Duitsland
Juni	3	ThetisSprint	Bosbaan	Amsterdam*
	4-5	ARB / NK groot	Bosbaan	Amsterdam
	17-19	World Cup II	Dove-Elbe water park	Hamburg, Duitsland
	25-26	Koninklijke Holland Beker	Bosbaan	Amsterdam
	29-3	Henley Royal Regatta	Thames	Henley-on-Thames, GB
Juli	8-10	World Cup III	Rotsee	Luzern, Zwitserland
	21-24	WK onder 23 jaar	Bosbaan	Amsterdam
Augustus	4-7	WK Junioren	Dorney Lake	Eton, GB
	28-4	WK	Meer van Bled	Bled, Slovenië
September	6-11	WK Masters	Malta Rowing Course	Poznan, Polen
	16-18	EK	Plovdiv Rowing Canal	Plovdiv, Bulgaria
Oktober	22-23	Head of the Charles	Charles River	Boston (MA), USA
November	6	November Vieren	Amstel	Amsterdam
December	10	NK Indoorroeien	Sporthallen-Zuid	Amsterdam*

[*] Wedstrijden georganiseerd door de ASR Nereus.

De volledige wedstrijdkalender is te vinden op <http://www.nereus.nl/agenda/wedstrijdkalender>.

IM | Riet Bloemendal - Kramer

JAAP REESINK

Iedere Nereïd kende Willy Bloemendal. Ere-voorzitter en vele jaren de belangrijkste coach van onze Vereniging. Nereus was, naast Fokker, het belangrijkste in zijn leven. Tot 1968 was hij vrijgezel. Toen kondigde hij plotseling aan te gaan trouwen, en wel met de directiesecretaresse van Fokker: Riet Kramer.

Vanaf dat moment kwam mevrouw Bloemendal ook bij Nereus in beeld. Vrijwel elk bestuur bracht wel een bezoek aan de familie Bloemendal in Aerdenhout, zeker nadat Willy ere-voorzitter was geworden. Huize Bloemendal was vaak het adres waar de FAC vergaderde, maar ook allerlei andere Nereus-zaken werden er besproken. Als lid van de FAC leerde ik haar kennen, aanvankelijk als Mevrouw Bloemendal, maar later als Riet. Zij ondersteunde Willy enorm bij het ontwikkelen en uitvoeren van vele plannen, zoals bij de start van het 100+Fonds. Daarin heeft zij een essentiële bijdrage geleverd bij het samenstellen van de lijst Oud-Nereïden die voor dit Fonds benaderd moesten worden. Altijd vriendelijk, altijd op de achtergrond, maar voor Willy een onmisbare partner. Ook toen Willy's gezondheid achteruit ging heeft zij hem zo goed als maar mogelijk zelf verzorgd. Toen dat

thuis niet meer ging en Willy naar een verzorgingshuis moest, bezocht zij hem vervolgens elke dag, liefdevol en trouw. Toen zij zelf, enige tijd na Willy's overlijden in 2003, in een verzorgingshuis werd opgenomen, vroeg zij altijd aan haar bezoek hoe het met Nereus ging. Dan genoot zij van de verhalen, net zo als van de verjaardagskaart die menig Nereus-bestuur haar stuurde.

Als echtgenote van Willy heeft zij een speciale plaats in ons Nereus-hart ingenomen.

IM | Dik Willebrand

JAN-WILLEM PENNINK

Begin dit jaar overleed op vijftiennegentigjarige leeftijd Dik Willebrand, Tritonees in hart en nieren en ere-voorzitter. Ook voor Nereus heeft hij grote betekenis gehad. In 1955 werd hij Lid van Verdienste van de A.S.R.

Kort na de oorlog had Nereus geen botenhuis, nauwelijks behoorlijke schepen, een onevenwichtig ledenbestand, en Triton en Njord heersten op de wedstrijden. De voor de oorlog zo succesvolle organisatie, met De Pruus als hoofdcoach werkte onder deze omstandigheden niet meer.

Willebrand had zich kort na de oorlog als orthopaed in Amsterdam gevestigd, en mannen als Simon de Wit, Piet Hoorweg, Chris van der Ploeg, en Mak Schoorl, die zijn Tritonploegen als geduchte tegenstanders hadden meegemaakt, vroegen of hij op Nereus wilde coachen.

Willebrand was bereid te coachen, maar zou zich niet met de "Nereus-Politiek" bemoeien. Hij

bleek precies de coach die nodig was; no-nonsense en zeer pragmatisch, maar bovenal was hij in staat het talent bij de beschikbare roeiers er uit te halen en er echt sterke ploegen van te smeden. Het eerste succes kwam snel met winst van de toen prestigieuze "Telegraaf Beker". Hij maakte in 1950 van de gecombineerde jonge acht een kampioensploeg die de onaantastbaarheid van Njord bedreigde. De beloning was een uitzending naar de Europese in Milaan. In 1952 eindigde de overheersende periode van Njord definitief; Willebrands' Nereus-vier won de Varsity, en werd uitgezonden naar de Olympische Spelen in Helsinki.

Het staat vast dat Dik Willebrand een onmisbare rol heeft gespeeld bij onze na-oorlogse wederopbouw. Hij neemt een gewaardeerde plaats in de Nereusgeschiedenis in.

Na een succesvolle carrière als jeugdroeier wordt Nico 1967 lid van het Amsterdams Studentencorps, met de bedoeling om lid van Nereus te worden. Het is het jaar dat het Corps zijn intrek neemt in het Lido, de nieuwe sociëteit aan het Leidseplein. Een pand, op de groei gekocht, terwijl het ledental van het Corps vanaf dat jaar juist een forse duikeling maakt. Nereus echter bruist, vergeleken met het Corps. In de aanloop naar Mexico zijn de ambities hoog. Wij eerstejaars zijn vol trots dat Nereus in 1968 met maar liefst 16 leden, in verschillende kwaliteiten, op de Olympische Spelen aanwezig is. Volgens de tijdgeest en voor de continuïteit van de aanwas, is het dan ook niet verwonderlijk dat in 1969 het besluit wordt genomen dat Nereus “open” gaat.

Met Arjen van der Griek en Jan Karel Eeftinck Schattenkerk als coaches begint onze eerstejaarsacht met een overwinning in Antwerpen: “Het Hoofd van de Rivier”. Het seizoen verloopt volgens Nereusnormen met zes overwinningen. De laatste wedstrijd van dat jaar, in Henley, levert geen overwinning op. Wel worden we voor het begin van de wedstrijd in het BBC-journaal geïnterviewd en staan we met foto op de voorpagina van de Times. In die tijd is namelijk het niveau in Henley niet zo hoog en zijn ze erg blij dat er een buitenlandse ploeg aanwezig is. Het jaar daarop winnen we de Ladies Challenge Plate.

Dik Willebrand

In 1970, zes jaar na Tokio gaat Jan Willem Pennink de uitdaging aan om van drie roeiers uit 1967, aangevuld met de ervaren Jan van Laarhoven, een vier met stuurman te maken. Na een tegenvallende Varsity worden we derde in Luzern. Een week later bezorgen we de, in die periode onverslaanbare, “Bullen Vier” op de Bosbaan een zeer verrassende nederlaag. In juni 1972 tijdens de Drielandenwedstrijd in de acht behaalt Nico zijn laatste, 24ste, overwinning.

Toen Nico en ik drie jaar geleden naar Breda reden, om de 60ste verjaardag van Paul Bosch te gaan vieren - van ziekte is dan nog geen sprake - namen we onze roeicarrières nog eens door. Voor Nico waren inmiddels de Nereus-activiteiten van zijn dochter Eefje (een jaar roeien en een bestuurslidmaatschap) en zoon Nico (10 jaar actief als roeier en coach) een grotere realiteit.

Nico was een sportman. Hij hield van samen sporten. Hij was altijd de bindende enthousiasmerende persoon. Niet alleen in de boot. Ook bij Dick Schmüll met zijn piano, met Dr. Tan bij Hercules op de Kloveniersburgwal, met Iwan Vanier op Papendal en met Edmond Angenot in het Amsterdamse Bos. Samen met Edmond liep Nico tientallen jaren lang wekelijks zijn ronde, tot het door zijn ziekte niet meer kon.

Nico Mensing van Charante

IM | Andreo IJsselstein, Henry de Sauvage

Nolting en Rob van der Linde

JAAP HULSHOF

Afgelopen jaar overleden Andreo, Rob en Henry, alle drie vertegenwoordigers van de generatie die in de vijftiger jaren Nereus weer aan kop van het Nederlandse roeien bracht. Alle drie hun hele leven bij Nereus betrokken gebleven. Alle drie lid van mijn dispuut Vivat, dat traditioneel sterk in Nereus was vertegenwoordigd.

Andreo en Henry kwamen in 1955 aan. Hun eerstejaarsacht, onder coach Bloemendal en met de legendarische Iwan als stuurman, kwam zag en overwon.

Henry was een sterk en betrouwbaar element in deze ploeg. Onder de strenge, disciplinaire cultuur van Willy en Iwan werd hard geroeid, en haalde hij elf blikken, waaronder twee kampioenschappen in de acht. In zijn bestuursperiode was hij altijd op de ASR aanwezig; hij zorgde daar voor de noodzakelijke ontspanning. Bij de roeiersfeesten was hij zeer gezien; hij kwam daar zijn Lottie tegen. Zij waren tot vorig jaar eigenlijk alom present bij alle Nereus-festiviteiten. Henry was een van die constante elementen, waaruit onze traditioneel sterke vereniging is gebakken.

Zoals velen in die tijd, had Andreo een Indische kampachtergrond. Deze “Indische jongens” konden niet alleen hilarisch-smerige kampverhalen uitwisselen, maar ze beschikten ook over een groot incasseringsvermogen. In een roeiverslag uit die tijd werd hij eens beschreven als de “stijlvolle taaie atleet die zich na de slopende race, over zijn deinende riem kromde.....”. Andreo was oersterk en onvermoeibaar. Na de eerstejaarsacht-periode ging hij tot Nereus’ keurtroepen behoren. Driemaal sloeg hij de Oude Vier voor. De eerste maal, met Indische bemanning, werd hij kort voor de grote dag omgeboord; grotere blaren zijn waarschijnlijk nooit meer vertoond. Met een meter werd van Aegir verloren. Pas bij de derde start kwam het varsity-goud in zijn handen. Hij roeide finale op de Europese, en behaalde het zeer respectabele aantal van 29 blikken. Als Oud-Nereusman heeft hij met Willy vele jaren het DirkBakkerFonds beheerd. Hij hoort tot de grote slagen uit de Nereus historie.

Rob kwam in 1956 aan. Ook hij vond meteen de weg naar Nereus, dat steeds succesvoller werd. Hij had een groot doorzettingsvermogen en als slag behaalde hij elf overwinningen in het lichte veld. Met zijn technische aanleg werd hij Commissaris

Andreo IJsselstein

Henry de Sauvage Nolting

Materiaal. In die functie was hij bij de Nereïden - maar ook Thetëiden! - geroemd en gevreesd om zijn strenge handhavingsbeleid van de regels, in het bijzonder die van niet-op-het-vlot-springen. Overtreding werd op schelle toon gesignaleerd en, als hij de kans kreeg, met een duw in het Amstelsop bestraft. Zijn laatste jaren waren zonder meer moeilijk. Toch bleef hij zich voor Nereus inzetten; vlak voor zijn overlijden heeft hij het scannen van het foto-archief van Steven Blaisse nog kunnen voltooien.

IM | Gerda Sluijter - la Chapelle

MIEK VAN HAM

Gerda la Chapelle komt in 1938 bij de AVSV aan en wordt lid van het dispuut EOOS. Maar belangrijker: van Thetis. Het roeien is haar niet vreemd, haar zuster Lotte is haar al voorgegaan en het roeien hadden zij van huis uit. Hun ouders hadden een wherry bij de Hoop liggen. Geen wonder, dat zij meteen doorstroomt naar de ouderejaars en haar eerste blik in de stijl raceacht haalt op Hollandia in 1939.

Seizoen 39/40 wordt een druk seizoen: zij is zowel abactis/questrix van EOOS als commissaresse II van Thetis. En daar komt het uitbreken van de oorlog nog bij. In eerste instantie wordt gewoon doorgeroeid en Gerda haalt de nodige blikken binnen. De laatste roeiwedstrijd is juni 1941, een gecombineerde Koninklijke, Triton lustrumwedstrijden en Nationale Kampioenschappen. Gerda haalt in de acht het Nationaal Kampioenschap voor Thetis binnen. Het is meteen de laatste wedstrijd uit de oorlogstijd: Duitsland valt op die dag Rusland binnen. De situatie wordt grimmiger. Het botenhuis wordt afgebroken en de boten duiken onder aan de Zaan en op de zolder van het Ignatius.

Na de oorlog is zij een van de weinige overgebleven ouderejaars van Thetis, die de aanstormende eerstejaars kan opvangen. Immers, door de oorlog was er geen aanvoer van nieuwe

leden en vele ouderejaars waren inmiddels getrouwd. Daarnaast is er geen botenhuis: er wordt geroeid vanuit de "Overkant". In 1946 wint zij in de acht het eerste naoorlogse Nationale Kampioenschap. In 1948 is het 3de lustrum van Thetis. Bij de organisatie speelt zij een belangrijke rol. Het wordt een knal fuif op een boot naar Pampus.

In 1956 wordt Oud Thetis opgericht. Ina Bom vraagt haar als penningmeester. En dat is zij tot het eind gebleven. In 1970 speelt zij een belangrijke rol bij het samengaan van Thetis met Nereus. Dat mag van Oud Thetis alleen, als er een apart damesbotenfonds blijft bestaan, beheerd door een vrouw in het bestuur. Oud Thetis blijft nog bestaan tot 1975. Dan vinden de dames Bom en Sluijter, dat er voldoende garanties voor goede boten voor de dames zijn. Oud Thetis wordt samengevoegd met Oud Nereus. Maar zelf gaan zij daar niet in zitten, dat moet een jongere generatie maar doen.

Daarmee eindigen de activiteiten van Gerda la Chapelle voor Thetis, Oud-Thetis, Nereus en Oud-Nereus. Wij zijn haar daarvoor veel dank verschuldigd.

Eerste overwinning na de oorlog, herfst 1945. Rechts Gerda la Chapelle. Voorts: Wil Bexterman, Machteld Mellink, Anneke Bijlsma, stuur Yjssel de Schepper

Ik rij heen en weer

Mijn leven op en neer,

Maar na 8000 meter

Kan ik niet meer.

Dan duizelt het voor m'n ogen.

Ik word bedrogen.

De hele lange baan

Ben ik achteruit gegaan.

(Gerard Hirs)